

Bayer Zsolt: Nyílt levél Gyurcsány Ferencnek

2021 április 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hárommillió ember nem nézné ölbe tett kézzel, amint önök elkezdi a kisemmizésüket.

Gyurcsány Úr!

Az alábbiakban, életemben el?ször és feltehet?leg utoljára, emberszámba fogom venni önt. S hogy miért? Nos, azért er?ltetem meg magam ennyire, mert meggy?z?désemmel, hogy az ügy fontossága megköveteli ezt az áldozatot és alázatot. Ha a végére ért, talán ön is egyet fog érteni ezzel.

Ön a minap a parlamentben, szerencsére ritka felszólalásainak egyikében, az édesapjával foglalkozott:

„Apám négyszer-ötször volt életében börtönben. Aki akarta tudni, az tudhatta. Nem volt egy igazán nagy gazember, csak kicsi, de azt rendesen csinálta. (...) Apámat néhány tízezer forintért pár hónapra lecsukták, anyám keltett öt-hat évesen, hogy megyünk valahova messze Pápától, kiderült, hogy a váci börtönbe, de ezt már csak feln?ttként tudtam meg. Volt b?ne, nem kétséges, de önöknek is van?”

Engedje meg, hogy elid?zzek ennél a résznél egy kicsit.

Kik kérhetnek bocsánatot és kik nem

Mindenekel?tt önnek azt kell el?bb-utóbb felismernie és elfogadnia, hogy nem kérhetnek önt?l bocsánatot azok, akiknek az apja nem volt börtönben négyszer-ötször, de még egyszer sem. Tudom én, hogy a sors nehéz, de ez önmagában nem ad felmentést semmire. Tudom azt is, a nehéz sorsot még a valódi tehetség sem tudja mindig elviselhet?vé és feldolgozhatóvá tenni – gondoljon csak József Attilára, talán már hallott róla ön is. Nos, ? olyan sorból érkezett, mint ön, viszont képes volt olyesmire:

„Világosítsd föl gyermeked: / a haramiák emberek; / a boszorkák – kofák, kasok. / (Csahos kutyák nem farkasok!) / Vagy alkudoznak, vagy bölcselenek, / de mind-mind pénzre vált reményt; / ki szemet árul, ki szerelmet, / ki pedig ilyen költeményt.”

Talán önnek sem felfoghatatlan, hogy óhatatlanul felmerül a kérdés, miszerint ehhez képest mit árul ön. Nos, a költemény folytatásában erre is találunk választ:

„És vigasztald meg, ha vigasz / a gyermeknek, hogy így igaz. / Talán dűnnyögg egy új mesét, / fasiszta kommunizmusét – / mivelhogy rend kell a világba, / a rend pedig arravaló, / hogy ne legyen a gyerek hiába / s ne legyen szabad, ami jó.”

Nem megyek bele a részletekbe – felesleges is lenne, hiszen ön a virtuális beszélget?társam, és id? sincs rá –, de annyit azért leszögezhetünk konszenzusképpen: amit ön árul, az a fasiszta kommunizmus. Amúgy talán vigaszt nyújt önnek az a tény, hogy ezt a verset hosszú évtizedekig eltűntették a „József Attila összes m?vei” kötetekb?l, a vigasz pedig ott rejlik, hogy az ön apjánál – aki, mint önt?l tudjuk, megátalkodottságában forradalomnak nevezte '56-ot – lényegesen nagyobb gazemberek találhatók az ön családjában, szerettei körében. Ott van például Apró Antal – na, az például nem egy kiflipista, egy pár tízezer forintos biciklitolvaj, mint az ön apja, hanem egy igazi fekete öves gazember és hazaáruló. Éppen ezért akár felesleges is lehetne az ön kognitív disszonanciája, borderline szindrómája, kisebbségi komplexusa, amit az apja miatt érez, de hát most már mindegy, ezen már nem segíthetünk. Ön és az ön (elv)társai, nyilván mindegyikük más-más okokból, de ugyanarra a végpontra jutottak:

„Valószertlen púpot a háton / Valószert?vé tenni kell, / Még hozzá úgy, hogy világnak hátát / Hajlítni kell egy púpig el. // És ha e gigászi gerinc is hajlik, / Richárdnak púpjá nagy mintát követ, / Meggörbedt id?ben meggörbedt férfi / Legels? divat ím így lehet.” // Viszket? háttal bámuljuk ?t, / Id?k hajlását felismer?t, / Mert Richard király a nagy vég el?tt / Négy felvonásra divatba jött.”

Éppen így és éppen ezért jöttek önök is divatba, Gyurcsány úr. Azután jött a nagy vég, de addig még olyan sok dolog történt. Ott volt például az a „vita” a televízióban, ahol el?ször láthattuk mindazt, amit most például sokadszorra produkált a parlamentben. El?ször láthattuk azt a könnyed, fesztelen hazudozást, ami csak az olyan személyiségek sajátja, mint ön. Emlékszik még például erre?

A hírhedt Tévévita és a szégyenletes ?szödi beszéd

„Ami pedig a lényegét illeti, elnök úr, kérnék önt?l valami szívességet most itt. Ezt a nagyon buta és igaztalan kampányt, hogy itt valaki gyógyszerfelírási díjat akar bevezetni, meg vizitdíjat, legyen olyan kedves, vonja vissza. Ön úriember. Ilyet senki nem mondott. Erre most kampányt építenek. Nem akarhat igaztalan módon nyerni. Nem igaz vádakkal választást nyerni, az nem igaz országhoz vezet. Önnek van befolyása, akkor én most mondom önnek: ez nem igaz. Tudja mit? Vonja vissza ezt a kampányt, mert ha nem teszi, akkor maga is az igaztalanság vádjába süllyed. Ha ön úriember, tisztességes magyar ember, és nem ármánykodással szeretne megküzdeni a kampányban, azt kérem, még ma este, azt a kampányt, ami arra épül, hogy mi el akarunk adni, privatizálni akarunk, ezt vonják ki a forgalomból. Így ön sem akarhat nyerni. Ez nem tisztességes, elnök úr!”

Hát igen..., majd jött [?szöd](#), és ez:

„Amit meg lehetett csinálni az elmúlt egy hónapban, azt megtettük. Amit az azt megel?z? hónapokban, titokban meg lehetett csinálni úgy, hogy nehogy a választási kampány utolsó heteiben el?kerüljenek olyan papírok, hogy mire készülünk, azt megtettük. Úgy ?riztük a titkot, hogy miközben tudtuk és ti is tudátok, hogyha el fog jönni a választási gy?zelem, utána nagyon neki kell állni, hogy soha ilyen problémánk nem volt. (...) Nincsen sok választás. Azért nincsen, mert elkürtük. Nem kicsit, nagyon. Európában ilyen böszmeséget még ország nem csinált, mint amit mi csináltunk. Meg lehet magyarázni. Nyilvánvalóan végighazudtuk az utolsó másfél-két évet. Teljesen világos volt, hogy amit mondunk, az nem igaz. Annyival vagyunk túl az ország lehet?ségein, hogy mi azt nem tudtuk korábban elképzelni, hogy ezt a Magyar Szocialista Párt és a liberálisok közös kormányzása valaha is megteszi. És közben egyébként nem csináltunk semmit négy évig. Semmit. Nem tudtok mondani olyan jelent?s kormányzati intézkedést, amire büszkék lehetünk, azon túl, hogy a szarból visszahoztuk a kormányzást a végére. Semmit. Ha el kell számolni az országnak, hogy mit csináltunk négy év alatt, akkor mit mondunk? (...) Lehet még egy picikét itt tesztoszákodni, de nem sokat. Gyorsan eljött az igazság pillanata. Az isteni gondviselés, a világgazdaság pénzb?sége meg trükkök százai, amir?l nyilvánvalóan nektek nem kell tudni, segítette, hogy ezt túléljük. Nincsen tovább. Nincsen.”

És így tovább. És a kett? együtt igazán érdekes és fontos. Ahogy a 2006-os kampányban, éppen azzal a lazasággal, mint most a parlamentben, [bele hazudott Orbán Viktor arcába](#), aztán ahogy elmondta az elvtársainak, miképpen hazudott bele mindenkinek, az egész országnak az arcába.

Az elmebaj egyik formája

És most már tudom, valójában nem lehet önt hibáztatni, Gyurcsány úr. Ön ugyanis egy moral insanity. Ez pedig az elmebaj egyik formája. A Wikipédián ezt olvashatjuk róla, önnek is érdemes figyelmesen belemélyednie, mert talán felöltik a gyermekkor azon eltemetettnek hitt bugyra, amelyb?l mindez következett. Hallgassa csak:

„Az erkölcsi elmezavar vagy moral insanity az a kórkép, amelynek legf?bb sajátossága az etikai és morális irányban mutatkozó kedélyi elfajulás. Az újabb és helyesebb felfogás szerint az erkölcsi elmezavar vagy erkölcsi »egészségtelenség« semmi egyéb, mint csupán egy tünete az ún. serdülési elmezavarnak (hebefrenia, Kahlbaum). Utóbbinak legf?bb ismertet? jele, hogy mindig a serdülés idejekor (14–22. életév) tör ki, és az, hogy alatta a legkülönböz?bb hangulati és kedélyi állapotok (búskomorság, emelkedettség, zavartság) szapora egymásutánban váltják fel egymást, amelyek igen gyorsan butaságba mennek át. Az erkölcsi elmezavart mutató egyének már kora ifjúságukban felt?nnek kedélyük durvasága (állatkínzás), nemi ösztönük kielégítése, ravaszságuk, az önérzet és a gyermeki s testvéri szeretet hiánya, kifejezett önzésük, kicsapongásaik és lopások iránti hajlamuk által. Ily egyéneknek olykor látszólag normális intelligenciájuk van, de szellemi elégtelenségük önálló munkánál mindig kirí. Cselekedeteik ösztönszer?ek, »kényszer-cselekedetek«: lopnak, gyújtogatnak, gyilkolnak. Az erkölcsi elmezavar lényegében elmeengesség, csak hogy ez nem ötlük mindenkor szembe, mert ez olykor csak a jellem bizarrsága és bogaras sajátosságok által árulja el magát a szakért?nek.”

Hát pontosan err?l van szó, Gyurcsány úr. Az a helyzet, hogy ön, amikor az édesanyja hajnalban felkeltette öt-hat évesen, mert menni kellett a váci börtönbe látogatni, akkor ön csak egy ártatlan, nehéz sorsú kislány volt. Ám egyszer, egy végzetes éjszakán történt valami, s amikor ön felébredt, pontosan úgy ébredt fel, mint Gregor Samsa azon a végzetes napon. (Ha nem tudja, ki ?, nézzen utána, érdemes!)

S úgy ébredt ön is, Gregor Samsaként, s akárcsak ?, ön sem fogta fel, mi történt. Önnek is az volt az egyetlen problémája, hogy menni kell munkába, fontos dolgokat intézni, kamerák el?tt sírni, ájult kollégán?t elkapni. S önnek – látja, mindig visszatérünk az apjához! – sajnos nem volt már apja, hogy magához vágjon egy almát, ami rothadás útján megoldja a család, az ország és az ön személyes problémáját.

Ezért tartunk ma ismét ott, hogy ön a parlamentben szónokol és fenyeget?zik.

És akkor térjünk is rá erre a fenyegetzésre! Illetve, csak azért, hogy ne hagyjuk befejezetlenül az elején citált József Attila-költeményt, lássuk a végét:

„S ha száját tátja a gyerek / és fölnéz rád, vagy pityereg – / ne dőlj be néki, el ne hidd, / hogy elkábítják elveid! / Nézz a furfangos csecsemőre: / bömböl, hogy szánassa magát / de míg mosolyog az emlőre / növeszti körmét és fogát.”

Azért is fontos ez, mert az eddigiekből következzen minden normális ember hajlamos lenne arra, hogy valójában szánja önt. És ez nagy hiba lenne.

Lássuk csak, mit is mondott ön a minap a [parlamentben](#), miután megosztotta velünk felettes énjének, pitiáner bűnök? apjának történetét, hogy e beteges „szinteséggel” szánassa magát. Ezt mondta:

„Maguk nem védték meg a magyarokat, hanem hozzájárultak, hogy százak halljanak meg. Szeretnék önöknek valamit mondani: magukat is el fogják vinni, egy év múlva, másfél év múlva, mert hozzájárultak ahhoz, hogy százak haljanak meg, és mi ezt jövőre, mikor gyűzünk, számon fogjuk kérni, és maguknak nem lesz kegyelem.”

Nagy szavak ezek, Gyurcsány úr, és már régről ismerjük őket. Miképpen ismersek már régről a nagy szavakat kísértéteátrális gesztusok, nagy kézmozdulatok – szóval a lelki és elmezavarokkal küszködő nyomorult összes ripacssága.

Hosszú börtön helyett

Ön ismét odaállt ország-világ elé a nagy lelki púpjával, és kitárulkozott. Ilyenkor az a könnyebbik út, ha kijelentjük hanyagul, hogy nincsen ezzel semmi baj, mindenki úgy csinál magából hülyét, ahogyan akar, s különösen igaz ez akkor, ha az illető tényleg súlyos elmebeteg.

Az e véleményen lévőknek, a hányavetieknek most nincs igazuk.

Önt igenis komolyan kell venni, ugyanis hiába ébredt azon a végzetes reggelen Gregor Samsaként, ön nem maradt odabent a szobájában, hogy a résnyire nyitott ajtóból hallgassa, miként szíja Katus a Fecskét, s – mint utaltunk már rá – apja sem volt, aki megoldotta volna a problémát egyszer s mindenkorra. Nem. Ön, Gyurcsány úr, az átváltozás után elindult a világba, és karriert csinált. S hiába jött el aztán a nagy vég, a „trükkök száza” folytatódott, és ön szabadlábban maradt.

Ön az, aki:

1. Beeresztette a magyar titkosszolgálat szíve közepébe az orosz titkosszolgálatot, adatot gyűjteni.
2. Akinek a titkosszolgálat azóta elítélt, gyilkos bűnök?vel tárgyalta meg, hogyan kell adatokat gyűjteni ellenzéki politikusokról, s ha nincs elég adat, hogyan kell őket hamis vádakkal ellehetetleníteni. Minderről hangfelvétel van.
3. 2006-ban a rendszerváltás egész ethoszát meggyalázó brutalitással eresztette rá a tüntetőkre az azonosítószám nélküli, tiltott eszközöket használó „rendőroket”, és a szó legszorosabb értelmében nyomorított meg, ölt meg és záratott jogtalanul börtönbe százakat.
4. Sződön az elvtársainak lazán, teátrálisan, nyilván a szokásos kézmozdulatok kíséretében bevallotta, miképpen hazudták végig a kormányzásukat, csak azért, hogy „a végére visszahozzák a kormányzást a sarból”.

Ezért a négy esetért egyenként kellett volna önt elítélni, súlyos és hosszú börtönbüntetésre. Teljesen függetlenül attól, hogy ön ténylegesen elmebeteg és beszámíthatatlan. És szándékosan csak ezt a négy pontot említettem, mert ezekhez képest szinte semmit sem jelent a pákozdsukorói kaszinópanama, a Fittelina, a Czeglédy-féle bűnök?kkel folytatott pártfinanszírozás, az autópálya-építések megdöbbentő korrupciói, a négyes metró – eh, hagyjuk is.

És ön, Gyurcsány úr, nem börtönben van, hanem a parlamentben fenyegetezik éppen.

Igen, ez komolyan veendő fejlemény.

Arról nem is beszélve, hogy egyre többen bújnak el? az ön köpönyegéb?l, ki saját magától, ki önt utánozva „változva át”, ki pedig „csak” külföldi titkosszolgálatok kiképzésén átesve teszi, amit tesz. Jakab, Szabó, Hadházy, Tordai, hogy mondjunk néhány példát mindegyik típusra, s ki ne felejtsük az ön bizarr kis klónját, a váll nélküli Fekete-Gy?rt, aki valószínűleg egy nemváltó m?tetre vágyik leginkább, s helyette lett „politikus”.

Önök, így, együtt: a polgárháború el?érzete.

Az pedig komoly dolog.

Vegyenek vissza, mert a harag rossz tanácsadó!

Éppen ezért arra kérem önt, hogy ritka s egyre ritkuló tiszta pillanataiban ezt is vegye számításba, amikor fenyeget?zik, s intse erre régi s újdonsült elvtársait is. Ön miniszterelnökként saját hitbizományaként, saját céljaira használta a titkosszolgálatokat, majd a nagy vég után azokkal a titkosszolgálati emberekkel m?ködtette tovább a magán-titkosszolgálatát; ön mindig bens?séges kapcsolatokat ápolt az alvilág legsötétebb figuráival; önt mindeddig megvédték bizonyos bírák – egyszóval joggal alakulhatott ki önben egyfajta hamis biztonságérzet és a sérthetlenség illúziója.

De azt ön sem gondolhatja komolyan – már ha képes még olykor valamit is gondolni –, hogy egy nem várt és az ország számára végzetes következményekkel járó kormányváltás után nagyjából hárommillió ember nézné ölbe tett kézzel, hogy önök elkezdjék beváltani a fenyegetéseiket.

Nem, Gyurcsány úr, meg tudom ígérni önnek, hogy nem így lenne.

Annak legegyszer?bb módja, hogy megkíméljük magunkat mindett?l, a normalitás gy?zelme jöv? tavasszal.

De készülnünk kell a tragikus forgatókönyvre is. Leginkább önöknek. Úgyhogy nagy türelemmel kérem önt, figyelmeztesse önmagát és elvtársait is a szükséges óvatosságra. Vegyenek vissza, Gyurcsány úr, mert a harag nekünk is rossz tanácsadó. S jelen pillanatban önök kizárólag a haragunkat szítják.

Ne tegyék. Jobb lesz úgy mindannyiunknak.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
